

سوال

خواهش می‌کنم من را از خشم و عذاب خداوند نجات دهید! من مسلمانم و در محیطی اسلامی و با اخلاق نیک بزرگ شده‌ام و هنوز هم در برابر دیگران اینگونه تصور می‌شوم اما بسیار دچار ضعف می‌شوم و دور از چشم دیگران از موبایلم فیلم‌ها و تصاویر غیر اخلاقی را تماشا می‌کنم حال آنکه می‌دانم خداوند مرا می‌بیند اما باز مرتکب این کار زشت می‌شوم و نه فقط دیدن این تصاویر بلکه مرتکب استمنا نیز می‌شوم حال آنکه همسر و فرزند هم دارم. بین خودم و خداوند می‌دانم این کار حیوانات است و می‌دانم که کارم باعث از بین رفتن نیکی‌هایم می‌شود. من نماز می‌خوانم و توبه می‌کنم و یک یا دو روز مقاومت می‌کنم و دوباره کارم را تکرار می‌کنم و در وجود خود میل شدید و عجیبی به دیدن این عکس‌ها و ویدیوها و انجام فحشا دارم و نمی‌دانم چکار کنم؟ می‌دانم که اگر در این حال بمیرم جهنمی می‌شوم و طاقتش را ندارم. به دادم برسید...

پاسخ مفصل

الحمدلله.

برادر گرامی، این مشکل درونی را که به سبب انجام برخی گناهان و تکرارش دچار آن شده‌اید را درک می‌کنیم و خود این یک نشانه مثبت و نشان دهنده این است که قلب شما هرچند از جنبه‌ای بیمار شده اما بخشی از آن همچنان سالم و صحیح است.

درمان ریشه‌ای این بیماری ممکن نیست مگر با بستن کامل هر دروازه‌ای که شما را به سوی معصیت پروردگار می‌کشاند و هر دروازه‌ای که باعث می‌شود گرفتار نومیدی از رحمت الله شوید. الله متعال می‌فرماید:

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

[زمر: ۵۳]

(بگو ای بندگان من که [با گناهان] بر خویشتن زیاده‌روی کرده‌اید، از رحمت الله نومید مشوید [که] در حقیقت الله همه گناهان را می‌آمرزد [چرا که] او آمرزنده مهربان است)

و می‌فرماید:

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا (۶۸) يُضَاعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا (۶۹) إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (۷۰) وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا

[فرقان: ۶۸-۷۱]

و [بندگان رحمان] کسانی اند که با الله معبود دیگری را نمی خوانند و کسی را که الله [خونش را] حرام کرده است جز به حق نمی کشند و زنا نمی کنند و هر کس اینها را انجام دهد سزایش را دریافت خواهد کرد (۶۸) برای او در روز قیامت عذاب دوچندان می شود و پیوسته در آن خوار می ماند (۶۹) مگر کسی که توبه کند و ایمان آورد و کار نیک کند پس الله بدی هایشان را به نیکی ها تبدیل می کند و الله همواره آمرزندهٔ مهربان است (۷۰) و هر کس توبه کند و عمل نیک انجام دهد در حقیقت به سوی الله باز می گردد).

ابن قیم - رحمه الله - در **الجواب الكافي** (۱۶۵) می گوید:

«حکمت الله تعالی از روی عدل و فضل او بر این استقرار یافته که **توبه کننده از گناه مانند کسی است که گناهی ندارد!!**

و الله سبحانه و تعالی برای کسی که از شرک و قتل و زنا توبه نموده تضمین کرده که بدی هایش را به نیکی ها تبدیل کند و این حکمی است عام و شامل هر توبه کننده از هر گناهی.

الله تعالی می فرماید:

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

[زمر: ۵۳]

(بگو ای بندگان من که [با گناهان] بر خویشتن زیاده روی کرده اید، از رحمت الله نومید مشوید [که] در حقیقت الله همهٔ گناهان را می آمرزد [چرا که] او آمرزندهٔ مهربان است)

بنابراین حتی یک گناه از این عموم خارج نمی شود اما این فقط دربارهٔ توبه کنندگان است.»

الله تعالی در کتابش **متقیان** را چنین توصیف نموده که آنان اگر مرتکب کبائر شوند یا با گناهان صغیره در حق خود ستم روا دارند پروردگار عزیز آمرزنده را یاد می کنند و برای گناهان خود آمرزش می خواهند و به آن ادامه نمی دهند و بر آن پافشاری نمی کنند.

الله تعالی می فرماید:

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ (۱۳۳) الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ (۱۳۴) وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ (۱۳۵) أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِعَمَلِهِمُ الْأَعْمَالِ

[آل عمران: ۱۳۳-۱۳۶]

(و برای دستیابی به آمرزشی از پروردگار خود و بهشتی که پهنایش [به اندازه] آسمانها و زمین است [و] برای متقیان آماده شده است بشتابید (۱۳۳) همانان که در فراخی و تنگنا انفاق می کنند و خشم خود را فرو می برند و از مردم درمی گذرند و الله نیکوکاران را دوست دارد (۱۳۴) و آنان که چون کار زشتی کنند یا بر خود ستم روا دارند الله را به یاد می آورند و برای گناهانشان آمرزش می خواهند و چه کسی جز الله گناهان را می آمرزد و بر آنچه مرتکب شده اند با آنکه می دانند [که گناه است] پافشاری نمی کنند (۱۳۵) آنان پاداششان آمرزشی از جانب پروردگارشان و بوستانهایی است که از زیر آن جویبارها روان است؛ جاودانه در آن خواهند ماند و پاداش اهل عمل چه نیکوست).

پافشاری کننده بر گناه کسی است که مرتکب گناه می شود و پی در پی آن را تکرار می کند بدون آنکه در بین آن توبه یا استغفار کند.

اما کسی که مرتکب گناه شود و سپس صادقانه توبه ای صحیح کند و سپس بر اثر ضعف بشری دوباره مرتکب شود و سپس دوباره توبه ای صحیح کند و به همین صورت بین گناه و معصیت و توبه و پشیمانی و بازگشت به پروردگار در نوسان باشد این شخص ان شاء الله در جایگاه عفو پروردگار قرار دارد و امید است که الله لغزش او را ببخشد و مورد عفو قرار دهد.

از ابوهریره - رضی الله عنه - روایت است که گفت: شنیدم که پیامبر - صلی الله علیه وسلم - می فرمود: «اگر بنده ای مرتکب گناهی شود سپس بگوید: پروردگارا مرتکب گناه شده ام، مرا ببخشای.

پروردگارش می گوید: بنده ام دانست که پروردگاری دارد که گناه را می بخشد و برای آن مواخذه می کند؛ بنده ام را بخشیدم!

سپس مدتی را که الله بخواهد در همان حال می ماند و دوباره گناهی را مرتکب می شود و می گوید: پروردگارا باز مرتکب گناه شدم، آیا آن را می بخشی؟

پس می فرماید: آیا بنده ام دانست که پروردگاری دارد که گناه را می بخشد و برایش مواخذه می کند؛ بنده ام را بخشیدم.

سپس باز هر مدت زمانی را که خداوند بخواهد در همان حال می ماند و سپس باز گناهی دیگر را مرتکب می شود و می گوید: پروردگارا گناهی دیگر را مرتکب شدم، آن را برایم ببخش.

پس می فرماید: آیا بنده ام دانست که پروردگاری دارد که گناه را می بخشد و برایش مجازات می کند؟ بنده ام را بخشیدم - سه بار - پس هر چه می خواهد بکند». (یعنی تا وقتی که توبه می کند هر چه کند بخشیده می شود).

به روایت بخاری (۷۵۰۷) و مسلم (۲۷۵۸).

امام نووی - رحمه الله - در شرح صحیح مسلم (۷۵ / ۱۷) می گوید:

«اگر گناه را صد بار یا هزار بار یا بیشتر تکرار کند و در هر بار توبه کند توبه اش پذیرفته می شود و گناهانش ساقط می شود. و اگر برای همه گناهانش پس از ارتکاب همه یک بار توبه کند توبه اش صحیح است.

این سخن الله عزوجل برای کسی که گناه را تکرار می کند که **هر چه می خواهی بکن که تو را بخشیدم** معنایش این است که: تا وقتی که گناه می کنی و سپس توبه می کنی تو را می بخشم».

بنابراین پس از هر گناه به توبه ادامه بده و توبهات صادقانه باشد و برای گناهی که پیش از آن از تو سر زده ناراحت و پشیمان باش و تصمیم بگیر دوباره آن را تکرار نکنی.

سپس تلاش کن با این گامها توبهات را کامل کنی:

بستن راهی که تو را به سوی این گناه می کشاند یعنی اینکه سعی کنی تنها نشوی و همیشه در میان جمع یا نزد همسر و فرزندان باشی.

اگر از همسرت دور هستی سعی کن او را با خودت ببری و در غربت به تنهایی سر نبری و با کمک او خودت و او را از گناه دور نگه داری.

و اگر نزد خانوادهات هستی سعی کن از آنها دور نشوی و سعی کن با او مهربان باشی و هر گاه نفست به سمت تصاویر تحریک آمیز رفت یا چیزی دیدی نیاز جنسیات را با او برآورده کن و نگذار شیطان تو را به سمت حرام بکشاند و از طریق حلال فوراً نیازت را برطرف کن.

همیشه نفس خود را با هر کار سودمندی از کارهای دنیا و آخرت مشغول نگه دار زیرا بیکاری بدترین عامل فساد برای انسان است.

قطع اینترنت از گوشی تلفن همراه و اگر فکر می‌کنی داشتن یک گوشی ساده بدون اینترنت برایت سودمندتر است همین کار را انجام بده.

تقویت ایمان و ترس از الله و حساب شدید او در دل و به یاد داشتن اینکه الله بر کارهای تو مطلع است.

بسیار خواندن قرآن و نمازهای نافله به ویژه نماز شب.

دعا کردن بسیار برای هدایت، زیرا سودمندترین دعا برای بنده دعای **اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ** است.

از الله برای خود و شما هدایت و پایداری خواهانم.

الله ما را برای آنچه دوست دارد توفیق دهد.